

FTM-Mission

EVANGELIUM ÄR FRÄLSNING TILL MÄNNISKOR

Guds frid käre medarbetare

Tranås den 10 augusti 2010

Efter några veckors semester återupptar vi så arbetet här på missionen. Med en lagom blandning av vila och arbete sitter jag nu här för att, som en av de första uppgifterna, skriva några rader till er. Så här inledningsvis måste jag sälla mig till den allmänna ordningen och skriva några rader om vädret. Vilken sommar vi haft och den är ju inte slut riktigt än. Vart man än rört sig har det pratats om det fantastiska sommarväder vi bjudits på denna sommar. För egen del var det länge sedan jag kunnat avnjuta semesterveckorna med nästan uteslutande sol och värme. Vi kom att tillbringa kanske den varmaste av veckor på Gotland denna sommar. Temperaturen höll sig då mycket nära 30 grader, vilket är nästan för bra. Vår förhoppning är att också du som läser detta brev har haft en bra sommar så här långt. Även om sommaren inte är riktigt slut börjar vi nu rikta in oss på höstens arbete.

Vi vill också tacka er alla för den insats ni gjort under den gångna månaden. Vi presenterade i vårt förra nyhetsbrev ett nytt missionsland, Moldavien och samtidigt det, som vi upplever det, angelägna projektet "Dagligt Bröd". Tacksamheten från vår sida är mycket stor och det griper våra hjärtan när vi ser det engagemang som vi sett för detta projekt. Till projektet har vi i skrivande stund tagit emot 58 000 kronor. Tack, tack, tack! Men för att kunna fullfölja detta projekt kommer vi att under hösten återkomma till detta ännu en gång. Det återstår en liten del innan vi är framme vad vi budgeterat för. Vi vill inte dröja allt för länge, men samtidigt skall det vara praktiskt genomförbart att få den nya utrustningen på plats. Av responsen att döma förstår vi att den satsning vi gjort också ligger på Guds hjärta. För egen del vill jag tro att den inre förvissning jag

känt, också bekräftar att detta är Guds avsikt och tanke med vårt engagemang i Moldavien. Åtminstone så här långt. Vi kommer som sagt att återkomma till projektet under hösten. Så snart tiden medger kommer också vår hemsida att uppdateras med information omkring projektet. Det har bara inte hunnits med ännu. Men nu skulle jag vilja dela några tankar med dig som läsare omkring ett sammanhang i Johannesevangeliet och det är berättelsen om Lasaros och Jesus. Berättelsen återfinns i det elfte kapitlet.

Jesus och Lasaros

Personligen finner jag berättelsen och det som händer intressant ur flera olika aspekter. Låt oss tillsammans titta på några av dessa. Hela berättelsen inleds med följande mening: "*En man som hette Lasaros låg sjuk*". Vad Lasaros drabbats av får vi aldrig veta, men av utgången att döma kommer det att leda till hans död. Sjukdom är någonting vi människor ibland kämpar med på ett eller annat sätt. Varför vissa prövas mer än andra finns det egentligen inget vettigt svar på. Också Lasaros kämpade denna, många gånger, ojämna kamp. Men av berättelsen förstår vi också att Lasaros var väl omhändertagen av sina systrar som sörjde för honom under det att han var sjuk. Det är naturligtvis en stor förmån att ha familj och nära vänner som finns i ens närhet när sjukdom och lidande drabbar. Men vi vet också att det inte alltid är så för alla. Vi gör väl i att inte heller avvisa den hand som räcks oss, det är inte så att ensam alltid står starkast. Vi behöver varandra och ingen lever för sig själv.

Eftersom Jesus var en nära vän, lät systarna skicka bud om att Lasaros var svårt sjuk. När så budet når Jesus kan vi läsa föl-

Det är inte alltid de hela kärnen som blir mest använda

jande: *"Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds Son blir förhärligad genom den."* Vad Jesus säger är att vårt lidande och de svårigheter vi går igenom kan möjliggöra att Guds härlighet blir synliggjord bland människor. När vi är svaga och prövade kan Gud *fortfarande* använda oss för att peka på Jesus. På något förunderligt sätt är det genom det svaga och brustna Gud verkar. Det är inte alltid de hela kärnen som blir mest använda. Vi människor, för att göra en enkel jämförelse, föredrar ofta det slitna och nötta före det nya och fina. Det är i själva brustenheten som Guds härlighet blir synliggjord. När vi blir beroende av Guds kraft kan Gud också bruka oss för sitt rike. Det är många gånger i svagheten som kraften blir som störst.

När vi fortsätter att läsa, förundras man över hur Jesus nu reagerar. Man tycker det är lite märkligt att Jesus väljer att stanna kvar på den plats han befanns sig, för att sedan, två dagar senare vandra tillbaka till Judéen och staden Betania. Möjligen finns det en lärdom i detta sätt att reagera. Som Guds barn har vi lagt våra liv i Guds händer. Jesus visste att han hade både liv och död i sin hand. För Jesus var det ingen brådska, han visste förmodligen redan nu utgången av vad som sedan skulle hända. För oss däremot handlar det om förtröstan. Vi vet sällan utgången i förväg, såsom Jesus gjorde. Men, vi får, efter bästa förmåga, försöka att vila i förvissningen om att våra liv vilar tryggt i Guds hand, vad som än händer, oavsett vad utgången blir. Vetskapen om att vad som än händer är vi trygga i Guds närhet, gör att vi inte behöver frukta för

det som vi har framför oss. Guds omsorg fördriver all fruktan.

Berättelsen fortsätter sedan med ett samtal mellan Jesus och lärjungarna om vikten av att handla medan tid är. Jesus pekar på vikten av att vara verksam medan ljuset fortfarande är kvar. Att inte förslösa sin tid, utan att arbeta medan dag fortfarande råder. Samtidigt pekar Jesus på att det finns ett inre ljus som bara finns hos Honom som förmår lysa upp en människas inre. Ett ljus som förmår vägleda oss genom livet, oavsett hur mörkt det är omkring oss. Den som äger detta ljus behöver aldrig frukta. Sedan avslutar Jesus samtalet med att lite bryskt berätta för lärjungarna att Lasaros var död, samtidigt ger också Jesus en slags förklaring till varför han inte var vid Lasaros sjuksäng, när han säger: *"Och för er skull, för att ni skall tro, var det bra att jag inte var där. Men låt oss nu gå till honom."* I dessa ord finner vi själva essensen av vad tro är för oss idag; att lita till Guds ingripande i våra liv och i omständigheter då Jesus inte kroppsligen kan finnas hos oss i denna världen. Men genom den helige Andes närvaro vet vi att Gud inte är långt borta. För Marta, Maria och för lärjungarna blir detta också en viktig lärdom om förtröstan och tillit.

Det lilla ordet om

"Om du hade varit här, hade min bror inte dött". Orden är Marias. Om bara inte... visst känner vi igen oss. *"Tänk vad allt hade varit annorlunda om inte..."* ibland grämer vi oss över saker som händer, saker som vi ibland inte kan råda över. Ibland ställer vi till det för oss, och därför kanske känner oss missmodiga, vi tappar modet och lusten att gå vidare i livet. I denna berättelse kan man skönja lite av detta. Både hos Maria, som uppenbarligen kände Jesus väl, eftersom hon kunde säga så. Men också hos lärjungen Tomas då han kommentar Jesus när han föreslår att de skall återvända till Judéen, där Jesus uppenbarligen hade rört upp känslorna bland judarna, eftersom de nästan låtit stena honom till döds. Tomas kommenterar detta med orden *"Låt oss gå med för att dö med honom"*. Men som vi snart skall se har Jesus hela situationen under kontroll.

Jesus förändrar allt

Lasaros var död. I fyra dagar hade han legat i sin grav. Att få återse honom nu var bortom all rim och reson. Men så kommer Jesus. Det är betydelsefullt att känna till varför Jesus kom på den fjärde dagen. Enligt judisk tradition, stannar själen kvar i närheten av kroppen i tre dagar, för att sedan helt lämna kroppen. Var det därför Jesus väntade tre dagar för att på den fjärde besöka dem? Vi kan naturligtvis inte veta, men vad denna berättelse tydliggör är att Jesus ville att människorna skulle förstå att han är Herre över både liv och död. När allt hopp var borta kom Jesus och han förändrade allt. För Jesus är det aldrig för sent. Från hopplöshet till den djupaste av förundran, visar Jesus nu att han är Herre över både liv och död. Lasaros får i det ögonblick han genom Jesu ord väcks till liv, stå som förebild för en hel mänsklighet. Än idag ropar Jesus på människan, som lever utan hopp, att hon skall hörsamma hans rop om evigt liv. Lasaros låg död i tre dagar, Jona befann sig i valfiskens buk i tre dagar. På den tredje dagen uppstod Jesus från de döda för att för tid och evighet utplåna döden för att ge oss ett evigt liv. Det är den Guden vi bekänner oss till. En Gud som råder över liv och död. Ingen annan. Det är en Gud som säger till oss att inte frukta. Som uppmanar oss att lyfta vår blick och inte gripas av missmod utan istället fyllas av hopp och framtidstro.

**När Jesus säger
om sig själv att
han är vägen,
sanningen och
livet menar han
det**

Det viktigaste

I den här berättelsen finner vi också den viktigaste frågan, av alla. Den som tror på mig, säger Jesus *"skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?"* Frågan ställdes till Maria och hon bekände inför Jesus att hon av hela sitt hjärta trodde att han var den han sade sig vara. Messias, den Smorde. Och den frågan ställer Jesus till oss idag. Bekännelsen att Jesus är Guds enfödde son, och att ingen frälsning finns förutom genom honom, måste vara vår bekännelse. När Jesus säger om sig själv att han är vägen, sanningen och livet menar han det. Men tro vi det? När Jesus står framför graven, lyfter han sin blick mot himmelen och säger *"Fader, jag tackar dig för att du hört mig"*. Det är en viktig bekännelse. Vi tror på en Gud som lyssnar till vår bön och som svarar oss när vi ber. Vi bekänner oss till en levande och bönhörande Gud, inte en tänkt Gud. En filosofi eller något intellektuellt påfund. Nej, vi tror att Gud sänt sin Son för att leva och sedan dö för oss en ställföreträdande död oss till evigt liv.

Vad såg Lasaros?

Himlen är vårt eviga hopp, dit längtar vi även om vi älskar livet och allt som där hör till. Men som troende har en skärva av evigheten lagts i vårt inre. Till himlen står vårt hjärtas håg. Men Bibeln är mycket knapphändig med information om hur det är i himlen. När Jesus undervisar om himlen är det i formen av liknelser. Vad vi vet är att Bibeln beskriver himlen, varandes den plats där det ljuder en evig lovsång, en aldrig upphörande tillbedjan. En tillbedjan vi en dag får var med i. Men himlen låter sig inte beskrivas så lätt, inte heller tror jag det är meningen. Himlen är en plats dit vi skall längta och vänta. Bibeln låter oss inte heller veta vad Lasaros såg under de dagar han låg i graven. Vad upplevde han, vad såg han? Inte heller låter Bibeln oss veta om han berättade det han upplevde för sina vänner, eller om han bevarade det i sitt hjärta.

Vad hände med Lasaros?

Lasaros nämns ytterligare en gång i Bibeln och det är ett par kapitel längre fram (12:9-10). Här finner vi hur en stor mängd judar hade fått reda på att Jesus var i staden och de hade

nu kommit dit för att se Lasaros, men också för att möta Jesus. Där fanns också översteprästerna, som inte bara planerade att döda Jesus men också bestämde sig för att även döda Lasaros. Uppenbarligen hade hans återkomst till de levande väckt ont blod. Vad som sedan hände får vi inte veta. Men helt klart är att hans närvaro skapade en viss spänning bland det religiösa etablissemanget, varför man bestämde sig för att röja honom ur vägen. Om det verkligen blev så får vi som sagt aldrig veta. Ja, det var några spridda tankar omkring detta bibelavsnitt. Säkerligen finns det mycket mer att säga, men detta får avsluta läsningen för denna gång. Så till sist några avslutande tankar omkring några av de verksamheter vi stödjer ekonomiskt.

Löftenas Barn

För en tid sedan fick jag en rapport från Dan och Sami om situationen där. Under sommaren har man haft en sommarmusikskola, där barnen fått lära sig spela ett eller ett par olika instrument. Det har varit uppskattat av dem som får delta. På det ekonomiska planet har man det kämpigt, men man är fast beslutsam att inte ge efter för det tuffa läge som råder. Innan sommaren hade vi glädjen att åter igen skicka ekonomiskt stöd till dem, vilket också sker regelbundet. Vi stödjer i första hand det sociala arbetet bland barnen, såsom läkarbesök, tandläkarbesök, mat och kläder.

Caminul Felix Familjebyar

När man tänker på det samarbete vi har tillsammans med Caminul Felix blir man varm om hjärtat. Visserligen är arbetet med Tonårshuset nu i det närmaste avslutat. Men också fortsättningsvis vill vi stötta arbetet man bedriver bland barnen. Vi skickar regelbundet pengar, både till det reguljära arbetet men också till de omkostnader som berör nyanlända barn och barn som hämtas in i familjerna. Caminul Felix är ett arbete vi önskar stödja också fortsättningsvis.

Theranova

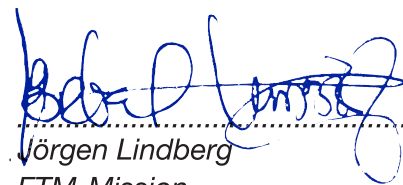
För en tid sedan hade vi en möjlighet att införskaffa en promenadscooter till det mycket förmånligt priset av 6000 kronor. Scootern kommer att doneras till Theranova att användas

av deras patienter under kortare eller längre perioder. Vi hoppas också kunna införskaffa en lite kraftigare scooter som lämpar sig för körning i lite tuffare terräng eftersom många patienter bor på landsbygden.

Avslutning

Så har vi då kommit fram till avslutningen av denna månads nyhetsbrev. Den här månaden har vi inte något speciellt projekt utan vi låter det stå tomt. Men som vi skrivit om i tidigare brev finns det fortsättningsvis behov av att stärka den allmänna kassan här på missionen. Det är också tid för att skicka iväg underhåll till de pastorer vi stödjer ekonomiskt. Vi är oändligt tacksamma över de medel som kommit in denna månad. Projektet "Dagligt Bröd" behöver ytterligare någon månad på sig för att vi skall nå det budgeterade målet, men det tror vi att vi kommer kunna klara av under hösten. I nästa månadsbrev kommer vi skriva om Emanuela som vi hjälpt med en protes vid ett tidigare tillfälle. Hon har nu vuxit ur sin protes och är i behov av en ny. Om detta behov hoppas vi kunna skriva i nästa brev. Som du säkert förstår finns det fortfarande många olika behov. Fråga Herren om vad Han vill att du skall göra. Tack för ditt engagemang. Dina gåvor och ditt stöd är oerhört viktiga för arbetet. Önskar du samtala eller behöver hjälp i förbön är du välkommen att höra av dig på det sätt du själv tycker är bäst. Tack för att du tog tid att läsa och på återhörande om en månad.

Tillsammans i Herrens tjänst

.....
Jörgen Lindberg
FTM-Mission